

[Tastesøn]

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i går behandlet sagen, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Politiassistent Knud Lind godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 3. september 1978.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 123 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om stop for pris- og indkomststigninger.

(Lovforslag nr. L 254. Fremsat 31/8 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Poul Nielson (S):

Lovforslaget er et element i den økonomiske stabiliseringspolitik, som regeringen ønsker at føre, og det er et element, som vi fra socialdemokratiets side ser som et positivt element. Vi har ikke nogen illusioner om effektiviteten af meget langvarige prisstop, som er så stærkt udformet som det, der her er tale om. Det er derfor også vigtigt for vores positive vurdering, at der er tale om et tidsbegrænset prisstop, og vi håber, at man med dette lovforslags gennemførelse vil kunne fastholde en stabil udvikling på prisområdet i den periode indtil 1. marts 1979, som der her lovgives for.

Man kan altid diskutere virkningen af og psykologien i forbindelse med pristoplovgivning, og det vil heller ikke undre mig, om der i diskussionen om dette lovforslag vil blive sagt det, man normalt hører, nemlig fra én side et angreb for, at det er virkningsløst at lovgive på dette område, og fra en anden side vil man få angreb for, at det forhindrer erhvervslivets indtjening. Begge argumenter kan i hvert fald ikke være rigtige på én gang,

og alt i alt anlægger vi altså en positiv vurdering af lovforslagets virkning.

Lad mig for klarhedens skyld understrege, at der ikke i dette lovforslag er indeholdt noget indgreb over for overenskomstmæssige lønstigninger, og det gælder både på normallønsområdet og for den udvikling, der er muliggjort på minimallønsområdet. Det er altså alene lønstigninger, der ligger ud over det, der muliggøres af overenskomsterne, som ikke må indregnes i prisstigningerne, som erhvervslivet altså selv må bære byrden ved, og som altså ikke vil kunne væltes over på forbrugerne.

Jeg skal til slut tilsige den socialdemokratiske gruppes velvilje til en hurtig behandling og hurtig vedtagelse af dette lovforslag.

Askjær Jørgensen (FP):

Der har været en del harcelering over, at fremskridtspartiet ikke vil være med til at dispensere fra forretningsordenen vedrørende behandlingen af de lovforslag, vi nu skal tage fat på. En række af de deputationer, der har ønsket foretræde, de henvendelser, der allerede er indløbet, viser med al tydelighed, at det er rigtigt, at vi forlanger tid til, at disse ting bliver behandlet på forsvarlig vis. Det er rigtigt at forlange, at der mindst er en hel uges erhvervsdage til at gennemgå disse ting. De, der altså harcelerer over, at vi ikke vil dispensere fra forretningsordenen, er dem, der forlanger, at vi skal være uansvarlige, men uanset hvor meget man provokerer os til det, så agter fremskridtspartiet ikke at indtage den uansvarlige linje; vi fortsætter med at optræde som et ansvarligt parti.

Vi hørte i går statsministeren stå på denne talerstol og fortælle, at fremskridtspartiet var så langt ude. Det er helt givet, at fremskridtspartiet i hvert fald er længere ude i det praktiske erhvervsliv, end de mennesker er, der har udformet det nye forslag om stop for pris- og indkomststigninger. Det er helt givet, at de mennesker, der har fremsat de lovforslag, vi nu har til behandling, i hvert fald ikke har været uden for de tykke mure, ikke har været ude at få kontakt med erhvervslivet, med befolkningen, ikke har været ude at tage kontakt med de faktiske forhold i samfundet i dette efterår i 1978.

Derfor tager vi ikke så tungt på det, når statsministeren prøver på at håne os ved at